



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 667/06
12.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa punomoćnik BA, diplomirani pravnik, radnik tuženog, radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa, rešavajući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž1. br. 515/2005 od 20.10.2005. godine, u sednici veća održanoj 12.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž1. br. 515/2005 od 20.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Užicu P1. br. 30/2005 od 09.05.2005. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca da se kao nezakonite poništi odluke v.d. direktora tuženog od 05.02.2001. godine i Upravnog odbora tuženog od 28.02.2001. godine i tuženi obaveže da tužioca vrati na rad i rasporedi na radno mesto referenta prodaje sa određenim koeficijentom. U pogledu troškova spora odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž1. br. 515/2005 od 20.10.2005. godine žalba tužioca je odbijena i navedena prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se ne ukazuje na druge povrede postupka zbog kojih se ovaj vanredni pravni lek može izjaviti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju u prvostepenom postupku, tužiocu, raspoređenom na radno mesto referenta prodaje, osporenim odlukama tuženog izrečen je prestanak radnog odnosa zbog učinjenih povreda radne obaveze predviđene Pojedinačnim kolektivnim ugovorom, a koje se sastoje u necelishodnom i neodgovornom korišćenju sredstava rada, kao i o neovlašćenju posluži sredstvima poverenim za izvršenje poslova. Ove povrede tužilac je učinio tako što je u vremenu od 24.10.2000. godine do 22.12.2000. godine u svojoj službenoj prostoriji koristio službeni telefon u privatne svrhe na nedozvoljen način, pozivajući razne telefonske brojeve van službenih potreba, čiji je utrošak 88.906 impulsa ili u novčanom iznosu od 27.376,00 dinara.

Ocenjujući zakonitost osporenih odluka i istinitost navedenih činjenica, prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac učinio navedene povrede radne obaveze, da je izrečena mera zakonita, te je tužbeni zahtev tužioca odbijen u celosti kao neosnovan.

Navodima revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava, u suštini se osporava utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se s obzirom na odredbu člana 398. stav 2. ZPP-a, revizija ne može izjaviti. Suprotno navodima revizije, u postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužilac u navedenom periodu, često i posle završetka radnog vremena, a u odsustvu ostalih zaposlenih iz njegove kancelarije, koristio službeni telefon za svoje privatne potrebe, pri čemu je utrošio navedeni broj impulsa. Takvo ponašanje tužioca, pravilno je ocenjeno kao necelishodno i neodgovorno korišćenje sredstava rada, kao i neovlašćeno korišćenje sredstava poverenim za izvršenje poslova, što predstavlja povredu radne obaveze zbog koje se uz činjenicu da je time pričinjena materijalna šteta tuženom, izriče prestanak radnog odnosa.

Na osnovu člana 405. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otp Ivanka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st.